

61

S. a

català

XVII

56

I E S V S , M A R I A , I O S E P H .

PER

LOS ELETS DELS TERRATI- nents del Hospitalet.

CONTRA

LO DOCTOR IOAN ALOS.

*A RELACIO DEL MAGNIFICH DOCTOR IOAN
Colomer.*

Notari Famada.

I

ERA manifestar lo turbido, è intricat dels procehiments, fets per part de Ioan, y Lluis Cortés, y despres per part d' dit Doctor Ioan Alòs; y donar, y establirse, en la Sentencia Provisional fahedora, lo verdader estat, que necessita lo ambiguo dels pùrs, y artigles, ab que resta vuy implicada dita causa: se han y deuen suposar las cosas seguentz; Primò, que à instancia de dit Cortès, *per modum unius, ex eadem actione, et titulo*, se introduhi, y prosegui la present causa contra molts, y diferents Terratinents de la Parroquia del

A

Hof.

Hospitalet; à fi, y efecte li prestassen la decima de diversas pessas de terra respectivè, ques deya per part dels Actors tenian, y possehian dits reos collitigants.

2 Secundò, que als 21. de Agost 1663. per lo Magnificch Doctor Joan Xammar Relador de dita causa, fonch declarada la manutenció, contra diferents Terratinents individuats en aquella, y à favor de dit Joan Cortès Notari; com à posseffor de las decimas, vulgarment anomenadas de Belluis, ques llitg en procés fol. 61. y 62. de la tela.

3 Tertiò, que de dita Real Provisió, tres Collitigants de dit pretes decimari de Belluis, suplicaren tots, contrari imperi, y in forma, cometentse ditas causas de suplicaciò à vn mateix Relador, que fonch lo Magnificch Doctor Augusti Pinyanaç çó es los Tudors, y Cutadors de las pubilllas Verges, lo Noble Joan de Llordat, y Iaume de Cortada donzell, com apar dels merits del Procès.

4 Quartò, que no consta, que per part de dit Cortes, se posàs en execució dita Real Provisió, ni en força de aquella, fossen extretas, y despedidas lletras executorials, ans be després de haver dormit mes de deu anys dita causa, per part de dit Joan Cortes, vehent, que ab lo intermedi de dits anys, havia succehit lo morirse molts dels expressats en d. R. P. cità als que pretenia havian succehit, à aquells, ò be eran posseffors de las terras, pretenia estar subjectas à dit Decimai, y entre altres à Joan Masdeu: teste proceslu.

5 Quinto, que tractant dit Joan Cortes de probar lo Dret passiu, contra dit Masdeu, que possehia terras subjectes à dit Decimari, y q̄ deviā liquidarseli en credit de dit Cortes, y debit de Masdeu diferents anyadas, cōparegué dit Masdeu en dita causa, y opposá formiter ab artigles fol. 82. y seguentis, que nos podia executar dita Provisió, ni explicar la liquidaciò de aquella, per estar adhuc pendent causa de Suplicaciò contrari imperi,

*y informa; sens ferse contra dic Masdeu liquidaciò , ni
menos posarse en execució dita Real Provisio.*

6 Sexto, que despres de alguns anys de eſſer mort
dit Joan Cortes, per part de Lluis Cortes, fill , y hereu
de aquell, regoneixent lo ſummo de las diſcultats te-
nia en ſi, la execució de dita Real Provisio; per quant
en aquella no estava explicat nominatim , & idempi-
ficé, las pefſas de tèrras, y ſa tinēcia; d'las quals havia de
eſſer mantingut en la poſleſſió, ſeu quafi de la preſta-
ció de dita decima, y que caſi tots los nomenats en a-
quella ab lo paſſament de tants anys , eran o morts , o
ditas pefſas de terra poſſehidas per altres diſerents per-
ſonas, contra quifcu dels quals li era precis justificar la
idempitat de las terras ſubjectas á la preſtació de dit
delme, y dret paſſiu, y ſubſeguirſe moltaſ , y innume-
rables liquidacions reſpectivè, que era forçòs antes fer-
ſe, dels 25. anys diſcorreguts à *die litiſ motæ*, y lo eſtar
pendent cauſa de Suplicació de dira Real Provisio, in-
terpoſada per tres Collitigants, deſitjant exterminar
tantas diſcultats, y dilacions, prudentment deliberà
intentalo petitori (com intentá) ab ſuplicacio pre-
ſentada, als 7. de Ianer 1681. demanant, que tots los
Terratinents de dit pretès Decimari citats en cauſa,
follen condenpnats á preſtarli la Decima , y aquella
en garba, y ſemblantment en haverla de pagat de deu
vna, y de deu altra, tant dels grans, com dels carnalat-
ges, y compellits en cabbrevar, confeſſar , y regonei-
xerlo per Decimador de la decima de Belluis.

7 Septimò, que per part del Rector del Hòpita-
let als 19. de Juny 1681. fonch preſentada ſuplicació,
opposantſe formiter en la preſent cauſa; per lo notori
interès, y per la intenció, que de dret tenia fundada,
cō à Parrocho en materia de Decima, la notoria reſi-
tencia, y incapacitat en lo laich, per no tenir dit Cor-
tes lo titol legitim ſe requireix concloient li fos ad-

mesa dita opposiciò, y declarat no còpetir á dit Cortès dret per rebrer decima alguna en dita Parroquia, ni en lo modo en tot cas la pretenia.

8. Octavo, axi mateix fonch per lo Doctor Joan Alós als 10. de Ianer 1693. presentada suplicaciò, com à successor per titol de còpra de dit Lluis Cortes, continuant, y proseguint lo mateix petitori intentat per dit Cortes; sens reserva alguna, y demanant fossem condempnats los dits Collitigants Terratinents, y demés novament citats, en haver de confessar, cabrerar, y regoneixerlo per Decimador de dita Decima de Belluis, y en haverli de pagar dita Decima de deu una, y de deu altra franca, y sens detracçò de premicia y en garba, y no en gra, y de haverla de aportar en la casa, que novament te fabricada en dita Parroquia del Hospital: com es de veurer de dita suplicaciò, teste ipso procesiu.

9. Nono, que sens haverse per part de dit Dr. Joan Alós justificat, ni articulat cosa en la present causa de petitori, haventse ja per son antecessor desistit del medi de la manutenció, y liquidaciò de la idemptitat de las pessas de terra, y anyadas discorregudas, y intentat y entrat clara, y expressament en lo Iudici de petitori, com, y tambè per part de dit Doctor Joan Alós (com proximament queda manifestat) se intentà per aquest molt antes de temps, *& re omnino adbuc non clara, nec sententialiter discussa, & pronuntiata inter Collitigantes,* que ab lletras penals pecuniarias de 200jj. fos manat á dits Terratinents no innovassen cosa en perjudici de la present causa, deduhint ab dita suplicaciò, que dits Terratinents obravan attentativa, spoliativament; y en menyspreu de la cosa judicada: foren concedidas ditas lletras penals en continèt, y ab clausula q̄ despresa la execució fossen intimadas; de la qual Provisió per part de dits Terratinents se suplica contrari imperi, y informa.

Sup-

10 Suposat tot lo sobredit, se infereix ab evidència, haverse de dar estat en la Sentencia Provisional fahedora, en orde à la direcció, y recto de la prosecució de la present causa, attes que per part de dits Terratinents no se ha fet, ni obrat attentat algu, examinats los merits de dit procès, antes estan promptes en confessar, regoneixer, y pagar aquellas per aquellas pessas de terra, que per part de dit Doctor Joan Alòs se farà cōstar tenir aquells subjectas à la prestació de dita Decima: quant sien condempnats (*servatis servandis*) çò es que los antecessors del dit Doctor Alòs tingueren titol legitim, y qual de dret se requireix pera fer, y prestar-li dita Decima tot frau cessant, y ab tota aquella puntualitat, integritat, y legalitat, que la subjecta materia requireix, lo qual cas fins vuy no se ha subseguit: y axi be se veu cessar tota materia de attentats, y demes que dedueix la adversa.

11 Y quant per la renunciació del possessori, axi per dit Cortes de qui te dret, y causa la adversa (y no pot impugnar) com per havero també dit Doctor Joan Alòs, continuat, y proseguít aquell sens reserva alguna (cō se ha dit) no restás impedit de la pretenció, q̄ te en virtut del medi de ditas lletras de nihil innovádo, declarātse tātū quād tenetur procedere ad ulteriora in causa dicti petitorij; alomenos prius, & ante omnia haurian de esser remelas las parts (*in omnem eventum & suppositivè loquendo*) ad Iudicem causæ Supplicationis pendentis interpositæ à possessorio summarissimo per tres Colligantes Terratinentes.

12 Fundas lo sobredit per esser cert en Dret, que la appellació, o suplicació, que in hac materia equiparanur Ramon. conf. 41. n. 7. in fine de vn dels Colligants ceteris etiam alijs omnibus prodest, & si non supplicantibus l. i. & tot. tit. C. Si unus ex pluribus appellaverit cap. una Sententia 72. ext. de appellat. Scaccia lib. 3. cap. 2. q. 11. nu. 77. Lancellor. de attentat. cap. 12. p. ampliat 11. per totam.

13 Terminants son las Doctrinas de Cancer. var.
1. cap. 17. num. 95. ibi: Hoc anno 1610. de mense Augusti,
coram D. Iosepho Terrer, fuit dubitatum. An vbi plures in
una Sententia essent condemnati, & eadem esset omnium
causa defensionis, & unus tantum supplicasset, & deinde in
progressu causæ cum adversario pro suo interesse cōcordasset,
& causæ Supplicationis postea renuntiasset, possent alij litis
consortes dictam causam Supplicationis, non obstante dictæ
renuntiatione prossequi, ex quo ipsi non supplicaverunt, nec
in causa Supplicationis comparuerunt ante renuntiationem.
Resolvi quod sic, ex eo quod cum scivissent unum ex litis cō-
fortibus supplicasse considerunt de juris communis beneficio,
quod d. socij appellatio operabatur perinde, ac si ipsi supplicas-
sent l. I. C. Si unus ex plur. apel. cap. una ext. de apel. quo-
niam eo ipso, quod unus appellavit fuit jusquesitum alteri ex
illa appellatione juris Provisione, quæ non potuit tolli per re-
nuntiationem illius, qui supplicavit l. Si post mortem §. fin.
ff. de contratab. & in Clem. constitutionem de elect.

14 Et infra idem Cancer. d. cap. num. 10c. ibi:
Sed in terminis d. l. I. C. Si unus ex plur. apelli. cap. una de
appellat. quero: si quis supplicavit renuntiavit causæ Suppli-
cationis facta compositione cum victore num. victor possit
cogere Iudicem, ut ferat Sententiam, pro interesse aliorum li-
tis consortium, qui non supplicarunt, nec in causa Supplica-
tionis comparuerunt, respondeo quod sic quoniam habentur
perinde ac si omnino in causa essent, cum equaliter omnibus
Sententia noceat, & proffit, &c.

15 Idem Cancer var. 3. ca. 17. num. 485. ibi: Sive
sit dividua sive res individua quoties eadē est causa defensio-
nis, & sive sciverit, sive ignoraverit appellationem interpo-
sitam toto tit. C. Si unus ex pluribus apel. l. si quis separatim
§. fin. de apel. & cap. una Sententia de apel. alia adducit ad
propositum Monter. d. decif. 41. &c.

16 Celebre es la doctrina de Ramon en lo Con-
cell. 41. ahont tracta ex professo est artigle en una cau-
sa

Sa entre lo debitor, y diferents acreadors Collitigants:
 si los qui no suplicaren poden afavorirse de la suplica-
 ció interposada per alguns dels Acreadors, y prova, y
 defensa, que si, donant per raho en lo num. 3. *quoties
 communis est omnium litigantium, & unica defensio eadē-
 que ratio vincendi aprofita à tots los demes litis cōfor-
 tes ab copiosa allegacio de Doctors, aplicant á son cas
 dita theorica en lo num. 4.* ibi: *Quare cum in nostro casu
 unicum reperiatur factum, & communis sit omnium credi-
 torum eademque defensio, & eadem ratio victoriam obti-
 nendi in causa; tantummodo enim controvertitur in ea an
 Bernardino licuerit duplii nomine, suo nimirum Francisci
 & Fratris defuncti accipere cambium, & si declararetur
 non licuisse omnes creditores subcumbunt, sin vero contra,
 universos creditores vincere necesse est certis iuris est omnibus
 litis consortibus supplicationem opitulari. Neque enim refert
 quod in diversis summis sint creditores propterea, quod
 unica actione experiuntur, & unum est ius omnium eadem-
 que vincendi ratio;* & infra ibi: *Quod adeo congruit
 cum veritate, ut quamvis ceteri creditores in casu nostro
 supplicationi aliorum non adhesissent seque ea uti velle de-
 clarassent; nihilominus tamen ferenda sententia, posset eis
 individualitatis iure prodesse Felin. in cap. cum sup. num. 4.
 de sent. & re iudicata Trentacing ubi sup. num. 7. & 11.
 quasi tunc aliter fieri non possit nisi ut sententia prossit
 omnibus Gratian. discept. foren. cap. 115. num. 37. qui
 plura adfert pro huius articuli decis. notanda.*

17 Ni pot recorrer la part altra, si forsan deya fal-
 tas la individualitat en nostre cas, perque facilment se
 desvaneix dit obice, ab lo que doctament pondera
 dit Ramon en lo dit concell. 41. num. 3. *circum medium ab*
 molts Doctors: que resdicitur individual, vel ex natura
 sua, com las servituts, o ex legis dispositione, vel ratione
 voluntatis, & dependentiae contrahentium, en tots los
 quals casos ensenya dit Ramon tenir lloch la referida
 con-

conclusio de aprofitar als collitigants, la supplicaciò interposada per altre dellos

18 Negar nos podrà per la adversa, que facta, *et voluntate suorum antecessorum, ac per modum unius eadem actione, et iure,* no haje simultaneament demanat, y pretesa la manutenció, y paga de dita decima contra tots los dits Terratinents, Collitigants, y que *una et communis est vincendi, et defendendi ratio,* de tots los dits Collitigants, per exclourer à la adversa de dita sa pretenció: y axi be tambe *versaremur in individuis;* per las sobreditas rahons: maiorment, que nostre Can. no denega lo comu benefici de dita supplicaciò, en favor dels collitigants, que no han supplicat; *sive ad sit dividuitas, vel individuitas, dummodo communis defensionis sit causa,* y que ho sia en nostre cas, es innegable, per quā tenint la adversa la resistencia de dret per ser layc, y incapaz, *respectu exactionis decimarum,* que de sa naturaleza son espirituals, necessita precisament de privilegi Apostolich, ó de altre titol altrament legitim, y verdader; *extraditis per Ramon. conf. 48. num. 6. pluribus ibi citatis et per Rotam, apud Rubeum decis. 123. num. 13. et 14. part. 9. recent.* y per consequent impedit de obtenir per raho de dita evident resistencia de dret manutenció alguna, *non constito de dicto titulo maximè Parrocho opponente, et reclamante, cui omnino jus assitit (pro ut in nostro casu) com altament ensenya Posth. in tractat. de manuten. observat. 44. à num. 6. cum seqq.* Ab diferents decisions Rotals, y allegació de Doctors, axi que *unica exceptione, et defentione comunia à tots los litis consortes se exclou dita pretesa manutenció, y quedavensut lo adversant effectu dicti tituli ob vehementem juris resistentiam demanera que concorren en nostre cas totas las circunstancias refereixen dits Doctors, à efecte aja de aprofitar als demes litis*

con-

-no-

confortes, la suplicació pendent interposada per los dits Collitigants.

19 Nos pot omitir, que esta veritat la confessa la mateixa part altre del Doctor Joan Alos, *claris*, *et apertis verbis*, suposat que per los dits mateixos motius y idemperitatem de raho, de ques valen dits Terratinents, y Doctors sobre citats, ha demanat, que tots los dits Litigants deuen defensarse per un Advocat, y procurador, y perque nos puga tergiversar sa confessió tan expressa, y acceptada per esta part se transcriuen las proprias paraulas cōtinuadas en la suplicació presentada als 22. de Setembre prop passat, ibi: *Que per tractarse de un interes, y pretenció que universalment compren à tots en una igual defensa? Quid clariss*, y axi si en lo odios y perjudicial son tractats tots los dits *litis confortes* ab lo sobredit medi, per la vnitat de raho de ser lo ques controverteix una causa comuna, y universal *eiusdem met iuris*, *et cum eadem specie defensionis*; y que perque creu dit Doctor Alos, que algūs Terratinents li volan fraudar sa pretesa decima demana, y preten que universalment sia declarat, que tots los dits Terratinents, y *litis confortes* han de tenir obligació de prestarlay en garba: dicta perço tota la equitat que *in favorabilibus*, com lo benefici de dita suplicació sia *ex legis dispositio ne cōmunicabile*, aprofite, y afavoresca à tots los demés Collitigants, que fiats de la suplicació interposada per los companys *litis confortes*, han declarat voler valerse de semblant suplicaçió, y de dit benefici los concedeix la lley *præmaximè insupremo Senatu equitatis semper amatore*, y per dit efecte, *ac per modum unius* fent tots vñcos han elegit Elets, Advocat, y Procurador per sa comuna, y universal defensa, *cum solum eodem iure*, *et eadem defentionis causa experiantur*.

20 Restant stablerta, com resta la sobre referida theorica en favor de dits Collitigants, ab facilitat se inf

fereix quedar desvanescuts los pretesos' motius , y fo-
naments, ab que per la part altra se formà, y minutà
la suplicaciò, en força de la qual se li concediren *incō-*
tinenti cum clausula post executionem intimetur (à qua pē-
det *præsens supplicationis causa*) las lletres penals de *nihil*
innovando, contra de esta part puix se radicaren total-
ment ab lo presuposit de tenir en son favor la cosa iu-
dicada, lo que en manera alguna, *ut ex supradictis li-*
quet procehia imo versamur in materia, adhuc plene non
decisa, & re adhuc omnino integra: aties que quant la ad-
verrà no hagues renuntiat, com se ha dit, y es cert, á
dit possessori havètse sens reserva alguna entrat, *& ex-*
presso, intentat lo petitòri axi per son antecessor, com
per dit Doctor Joan Alòs, li obstarà en tot cas, (lo ques
diu sens animo de confessar cosa prejudicial à vberior
cautela, *& omni modo meliori*) lo estar vuy en dia
(com està) pendent la causa de manutenció mitjen-
tant lo benefici de la suplicaciò interposada cõ resta-
dit per los tres *litis confortes*, per ser cert en dret que
pendente *causa supplicationis*, està la provisiò à qua en
estat revocable, y commutable: *l. ita demum Cod. do-*
Procuratoribus Marius Giurba, decis. 19. num. 8. Sur-
dus decis. 51. num. 12. Franchis decis. 370. numer. 14.
Gratian. discep. foren. cap. 566. numer. 11. Covarrub.
pract. quoniam cap. 23. à num. 1. Burat. decis. 436. num.
12. Cancer variar. 3. cap. 17. à num. 421. Fontanell. de
pactis claus. 4. glos. 10. part. 1. à num. 69. ad 74. & decis.
420. num. 39. altrament à subsistir dit medi, y preten-
cio adversaria per indirecte alcansaria instantanea-
ment la decisiò total de sa pretesa possessiò, quant se
troba en tot cas dit artigle indecis, y exposat à com-
mutaciò, y revocaciò per lo benefici de dita suplica-
cio interposada.

21 Finalment, perque no quedia vestigi algu de
dificultat no fora de còcideraciò alguna: si per part de
dit

dit Doctor Ioan Alós, se allegas que nos suspen la execució en Catalunya, contra lo qui no ha suplicat encara que constas, que per alguns *litis consortes* se fos interposada; perque lo sobredit reparo podrie procedir tant solament en lo cas, que los demes Collitigants no haguessen explicat son animo de voler aprofitarse, y usar de la comunicació del benefici (que en son favor los dona la lle y) de dita suplicació; perque à les horas se perdria per fet, y culpa, de dits Collitigants lo que *toto cælo distat in præsentiarum*, puix dits *litis consortes* han declarat (en tot cas, que no subsistis la renunciació feta á dit possessori com se ha dit) voler usar, y valerse de dita suplicació, y oposat de la comunicació del benefici, los dona lo dret de de la interposició de aquella, com ho feu dit Masdeu, y esta part dels Elets teste processu, y per consequent concorrent estas circumstancias prius, & ante omnia en dit cas *ius dicendum esset, & declaranda supplicationis causa*, y remetrense las parts al Magnifich lütge de aquella.

22 Esta theorica, es expressa, y literal en nostrc Cancer. variar. I. cap. 17 num. 101. explicant lo que avia dit en la lib. 17. de sentenijs num. 486. q̄ per ser tant á proposit las paraulas, se transcriuen, ibi: *Verum in Cathalonia, ubi receptum est non suspendi executionem contra illum qui non supplicavit per supplicationem unius ex litis consortibus ut tradidi lib. 3. cap. 17. de sent. nam. 486. contrarium videtur verius, cum tunc coram judice primitivo pars posset iudicati executionem obtinere. Hoc tamen non obstante cum peteretur executio iudicati contra eum, bene, ipse posset uti beneficio iuris communis ob supplicationem adversarij ut nempe revidetur sententia: & sic ius in causa supplicationis diceretur. Et hoc quamvis petatur executio contra eum prius, ut cernatur, an adversarius qui beneficio illius legis non cogitur uti se explicet, an velite uti*

com.

*comparando coram iudice causæ supplicationis; nam si pere-
retur exequi, & non iuvaret se causa supplicationis quid
ad partem? ob quod hanc praxim servari dixi, & placuit
dominis de Senatu.*

23 Per tot lo que esperan dits Elets dels Terrati-
nents esser en millor commutada la Real Provisiò à
qua. Salvo semper &c.

CERVERA, Y DE FERRER.